

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 74 / 2011

privind soluționarea contestațiilor depuse de
S.C. .X. .X. SRL din .X. prin administrator judiciar
Cabinet Individual de Insolvență .X., înregistrate la
Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de
Administrare Fiscală sub nr.908348/23.07.2010 și nr.908649/07.09.2010

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. – Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. prin adresa nr..X./28.07.2010 și de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. prin adresa nr..X./02.09.2010, înregistrate la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.908348/23.07.2010 și nr.908649/07.09.2010 asupra contestațiilor formulate de **S.C. .X. .X. SRL din .X., str. X nr.X, județul X.**

Contestația înregistrată sub nr.908348/23.07.2010 a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X/04.06.2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize si Operațiuni Vamale .X. prin care s-a stabilit de plată suma totală de **.X. lei**, reprezentand :

- .X. lei accize pentru alcool etilic,
- .X. lei majorari de intarziere aferente.

Contestația înregistrată sub nr.908649/07.09.2010 a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată

stabilite de inspectia fiscală nr..X./16.08.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. prin care s-a stabilit de plată suma totală de .X. lei, reprezentând :

- .X. lei TVA,
- .X. lei majorări de întârziere aferente,
- .X. lei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate,
- .X. lei majorări de întârziere aferente.

Contestațiile au fost depuse în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare având în vedere că decizia de impunere nr..X./04.06.2010 a fost primită de societate în data de 23.06.2010 sub semnătură și, respectiv decizia de impunere nr.927 a fost emisă de organul fiscal la data de 16.08.2010, iar contestațiile au fost înregistrate la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. sub nr..X./23.07.2010 și, respectiv la Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. sub nr..X./30.08.2010, conform ștampilei serviciului registratură aplicată pe originalul contestațiilor.

Constantând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 și art.209 alin.1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare și având în vedere prevederile pct.9.5 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală potrivit carora *“In situația în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei”*, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să soluționeze contestațiile conexate formulate de SC .X. .X. SRL din .X..

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr..X./04.06.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală

nr..X./04.06.2010, întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., societatea arată că până la data de 30.04.2008 cu adresele nr..X./08.04.2008, nr.X/19.04.2008 și nr.X/30.04.2008, a înaintat documentația în vederea verificării și stabilirii clasificării pe poziții și coduri tarifare, solicitări la care autoritatea vamală nu a transmis nici un răspuns, în condițiile în care documentația a fost întocmită în conformitate cu prevederile art.27 din Ordinul ANV nr.356/11.02.2008.

Contestatoarea susține că la toată documentația transmisă nu a primit nici un răspuns concret sau o dispoziție unilaterală de autoritate până la data începerii inspecției fiscale, motiv pentru care organul de control a interpretat eronat dispozițiile legale în sensul că societatea avea obligația să obțină încadrarea tarifară până la termenul limită, respectiv data de 30.04.2008.

Societatea consideră, pe de o parte că organul de control în mod eronat a concluzionat că nu s-a conformat dispozițiilor pct.66 din Hotărârea Guvernului nr.1579/2007, luând ca termen limită 30.04.2008, când potrivit pct 67 introdus prin Hotărârea Guvernului nr.1618/2008 acest termen a fost prorogat până la 31.01.2009, iar pe de altă parte că organul vamal abilitat cu verificarea documentației și comunicarea încadrării tarifare nu a comunicat încadrările solicitate și nici nu a dispus măsuri specifice în caz de neconformare, permițând contestatoarei să funcționeze sub autorizația de antrepozit fiscal existentă.

Contestatoarea invederează faptul că organul de control și-a depășit competențele procedând la încadrarea pe poziții și coduri tarifare a produselor în cauză, în condițiile în care prin adresa emisă de Direcția Supraveghere, Accize și Operațiuni Vamale nr..X./SIFPA/11.01.2010 nu i se dădea această competență ci doar « verificarea realității, corectitudinii și îndeplinirea obligațiilor fiscale » precum și « stabilirea cuantumului accizei » în funcție de încadrarea pe poziții și coduri tarifare făcute de organele abilitate.

Totodată, societatea susține că prin emiterea Deciziei de impunere nr..X./04.06.2010 a fost încălcat principiul neretroactivității legii, în sensul că organele fiscale au aplicat retroactiv și fără temei legal principii care nu pot fi aplicate decât din momentul îndeplinirii condiției, respectiv din momentul în care încadrarea în poziții și coduri tarifare a fost comunicată de organul abilitat din cadrul Autorității Naționale a Vănilor, invocând în susținere punctul de vedere emis de Ministerul Finanțelor Publice – Direcția de Legislație în Domeniul Accizelor cu adresa nr..X./14.05.2010 potrivit căruia « noul nivel al accizelor ar trebui să se aplice de la data comunicării de către Autoritatea Națională a Vănilor a încadrării tarifare, cu condiția ca asupra rețetelor de fabricație și a

compoziției produselor finite prezentate la momentul autorizării să nu fi intervenit modificări ».

De asemenea, prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr..X./16.08.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./16.08.2010, întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X., contestatoarea menționează că obligațiile fiscale suplimentare stabilite în sumă totală de .X. lei sunt rezultatul unor acte fiscale anterioare, respectiv al Raportului de inspecție fiscală nr..X./04.06.2010 și al Deciziei de impunere nr..X./04.06.2010 încheiate de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. contestate de societate și față de care organele de soluționare a contestațiilor nu au pronunțat încă o soluție. Astfel, deoarece obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr..X./04.06.2010 nu sunt certe, întrucât aceasta este contestată, Decizia de impunere nr..X./16.08.2010 este în opinia societății nelegală și netemeinică.

Totodată, societatea solicită și suspendarea executării măsurilor dispuse prin Decizia de impunere nr..X./16.08.2010.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./04.06.2010 încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./04.06.2010 s-a constatat că în perioada 01.05 – 31.12.2008 societatea a eliberat în consum cantitatea de .X. litri, iar în perioada 01.01 – 31.12.2009 cantitatea de .X. litri, produse numite «băuturi intermediare» cu diverse arome, de concentrație acoolică de 18% și 22% în volum, în recipiente de 0,5, 0,7, 1, 2, 3 și 5 litri și astfel accizele au fost calculate la o valoare diminuată aferentă cotei de 51,08 euro/hl produs. Întrucât societatea nu deținea nicio încadrare tarifară pentru «produsele intermediare» aflate în fabricație organele de inspecție fiscală au constatat că produsele în cauză sunt de fapt băuturi spirtoase pentru care acciza datorată era de 750 euro/hl alcool pur stabilind obligații suplimentare de plată reprezentând accize pentru alcool etilic în sumă totală de .X. lei aferent cărora au fost calculate accisorii în cuantum de .X. lei.

De asemenea, prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./16.08.2010 încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X., în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr..X./16.08.2010, s-a constatat că urmare acțiunii de verificare desfășurată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a fost emisă Decizia de impunere nr..X./04.06.2010 prin care au fost stabilite obligații suplimentare de plată constând în accize pentru alcool etilic. În consecință, în temeiul art.137

alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art.363 alin.1 lit.b din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează suma totală de .X. lei din care taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, contribuție pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate în sumă de .X. lei, precum și majorări de întârziere în sumă totală de .X. lei. Contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate a fost determinată prin deducerea din valoarea totală a accizelor calculate la nivelul de 750 euro/hl alcool pur utilizat, a sumei de 200 euro/hl alcool pur.

III. Având în vedere actele și documentele dosarului, susținerile contestatoarei în raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organul fiscal, se rețin următoarele :

1. Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând accize pentru alcoolul etilic în sumă de .X. lei, majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei, majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei, contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate pentru băuturile alcoolice din producția internă în sumă de .X. lei, majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei,

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se poate pronunța asupra legalității obligării societății la plata diferențelor de accize, corespunzătoare încadrării de către organul de control vamal a produselor obținute în perioada 01.05.2008 – 31.12.2009 în categoria spirtoase în condițiile în care din actele existente la dosar nu rezultă că societatea ar fi obținut alte produse decât cele descrise în rețelele de fabricații prezentate la momentul obținerii autorizației de antrepozit fiscal, iar până la data controlului societății nu i-a fost comunicată de către autoritatea vamală încadrarea tarifară pentru produsele finite obținute.

În fapt, în perioada 01.07.2006 – 31.12.2009 societatea a produs în regim de antrepozit fiscal băuturi alcoolice. Societatea este deținătoarea licenței de fabricație seria A nr..X./03.05.2006 și autorizației de antrepozit fiscal de producție pe bază de alcool și produse intermediare nr.X din data de

15.12.2003, emisă de Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate din Ministerul Finanțelor Publice.

Ca urmare a intrării în vigoare a dispozițiilor HG nr.1579/28.12.2007 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, prin adresele nr..X./08.04.2008, nr.949/19.04.2008 și nr.1020/30.04.2008, în temeiul art.66 din actul normativ mai sus menționat, societatea a solicitat Autorității Naționale a Vămirilor încadrarea pe poziții și coduri tarifare a produselor comercializate.

Autoritatea Națională a Vămirilor a stabilit, prin adresa nr..X./TFN din data de 05.01.2010, că trei produse fabricate de societate, respectiv băutură intermediară cu aromă de brandy – Parisien, băutură intermediară cu aromă de rom și băutură intermediară de aromă de brandy, se încadrează la poziția tarifară 2208 – băuturi spirtoase. Până la data întocmirii raportului de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr..X./04.06.2010, contestată, pentru restul produselor fabricate societatea nu avea comunicate de la ANV privind încadrarea pe poziții și coduri tarifare a produselor respective.

În consecință, organele de control din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au procedat la stabilirea în sarcina operatorului economic, a diferenței de accize corespunzătoare încadrării mărfurilor ca băuturi spirtoase, poziția tarifară 2208. Valoarea suplimentară a accizelor datorate bugetului de stat a fost determinată, prin deducerea din valoarea totală a accizelor calculate la nivelul de 750 euro/hl alcool pur utilizat a contribuției pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate, a cotei de 1% datorată Agenției Naționale de Sport precum și contravaloarea marcajelor aferente produselor eliberate în consum. Diferențele de obligații bugetare au fost stabilite pentru perioada 01.05.2008 – 31.12.2009, respectiv pentru perioada 01.05 – 31.12.2008 s-au stabilit accize datorate în suma de .X. lei aferent cărora au fost calculate accesorii în cuantum de .X. lei, iar pentru perioada 01.01 – 31.12.2009 s-au stabilit accize datorate în sumă de .X. lei aferent cărora au fost calculate accesorii în cuantum de .X. lei.

De asemenea, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. în temeiul art.137 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art.363 alin.1 lit.b din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății au stabilit că aferent diferențelor de accize stabilite prin decizia de impunere nr..X./04.06.2010, societatea datorează și taxa pe valoarea adăugată, contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate, precum și majorări de

întârziere. Contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate pentru băuturile alcoolice din producția internă a fost stabilită prin deducerea din valoarea totală a accizelor calculate la nivelul de 750 euro/hectolitrul alcool pur utilizat cu suma de 200 euro/hectolitrul alcool pur, în conformitate cu prevederile art.363 alin.1) lit.b) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

În drept, sunt incidente prevederile art.172 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicată cu modificările și completările ulterioare, care precizează următoarele:

“(1) În înțelesul prezentului titlu, produsele intermediare reprezintă toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 22% în volum, și care se încadrează la codurile: NC 2204, 2205 și 2206 00, dar care nu intră sub incidența [art. 169 – 171](#)”,

iar la art.173 alin.1) din același act normativ se menționează :

“(1) În înțelesul prezentului titlu, alcool etilic reprezintă:

a) toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care sunt încadrate la codurile NC 2207 și 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al Nomenclurii combinate;”

Incepând cu data intrării în vigoare a HG nr.1579/28.12.2007 pentru modificarea și completarea [Normelor metodologice](#) de aplicare a [Legii nr.571/2003](#) privind Codul fiscal, aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 44/2004](#), antrepozitarii autorizați care la data de 01.01.2008 dețin autorizație valabilă, au obligația de a se conforma dispozițiilor pct.66 din această hotărâre, care precizează : *“Antrepozitarii autorizați pentru producția de produse accizabile din grupele prevăzute la [art. 169 - 173](#) din Codul fiscal, care la data de 1 ianuarie 2008 dețin autorizații valabile, au obligația de a îndeplini cerințele prevăzute la alin. (6¹) și (6³) ale pct. 8, în ceea ce privește obținerea încadrării pe poziții și coduri tarifare a produselor finite efectuate de Autoritatea Națională a Vămirilor, până la 30 aprilie 2008”,* iar cerințele prevăzute la alin.6.1, 6.2, 6.3 ale pct.8 sunt următoarele :

“(6¹) În cazul producției de alcool etilic, de băuturi alcoolice, amestecuri de băuturi alcoolice și amestecuri de băuturi alcoolice cu băuturi nealcoolice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună documentația întocmită conform prevederilor prezentelor norme metodologice, care va cuprinde și lista tipurilor de produse ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal, compoziția detaliată a acestora care să permită încadrarea într-una din grupele de produse

accizabile definite la [art. 169](#) - 173 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(6²) Antrepozitarii autorizați propuși prevăzuți la alin. (6¹) pot desfășura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorității fiscale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile de la întocmirea referatului favorabil de către această autoritate.

(6³) În perioada de probe tehnologice, antrepozitarul autorizat propus are obligația să obțină încadrarea tarifară a produselor finite efectuată de către Autoritatea Națională a Vămilelor pe baza analizelor de laborator. Analizele de laborator se realizează de unitățile Autorității Naționale a Vămilelor în laboratoarele proprii sau, la cererea acestor unități, în laboratoarele altor instituții autorizate. Rezultatele analizelor de laborator și codul tarifar atribuit, împreună cu punctul de vedere al autorității vamale referitor la încadrarea într-una din grupele de produse accizabile, vor fi transmise autorității fiscale teritoriale pentru completarea documentației care va fi transmisă ulterior autorității fiscale centrale în vederea obținerii autorizației”.

În speță sunt incidente și prevederile HG nr.1618/2008 pentru modificarea și completarea [Normelor](#) metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 44/2004](#), prin care s-a introdus pct 67 potrivit căruia :

“(1) Antrepozitarii autorizați pentru producția de produse accizabile din grupele prevăzute la [art. 169](#) - 173 din Codul fiscal, care dețin autorizații valabile, eliberate înainte de 1 ianuarie 2008, și care nu s-au încadrat în prevederile pct. 66, au obligația de a depune la Autoritatea Națională a Vămilelor, până la data de 31 ianuarie 2009 inclusiv, în vederea obținerii clasificării tarifare, următoarele documente:

a) lista tipurilor de produse finite realizate în antrepozitul fiscal;

b) specificația tehnică sau alte documente certificate pentru conformitate, din care să rezulte compoziția cantitativă pentru fiecare produs, lista cantitativă completă a materiilor prime utilizate, natura și compoziția fiecărei materii prime, procesul tehnologic de fabricație a produsului;

c) certificate de analiză emise conform prevederilor legale în vigoare, care să conțină determinările necesare stabilirii clasificării tarifare, sau, până la obținerea acestor certificate de analiză, dovada solicitării analizelor de laborator asupra probelor de produse.

(2) Antrepozitarii autorizați au obligația de a depune rezultatele analizelor de laborator la Autoritatea Națională a Vămilelor, în termen de 15 zile de la data primirii acestora.

(3) Antrepozitarii autorizați care nu respectă termenele prevăzute la alin. (1) și (2) se sancționează cu revocarea autorizației, în conformitate cu prevederile [art. 183 alin. \(1\) lit. l\)](#) și [art. 185 alin. \(2\) lit. c\)](#) din Codul fiscal.

(4) Autoritățile vamale teritoriale vor verifica informațiile privind încadrarea tarifară și nivelul accizelor corespunzător produselor accizabile rezultate, în baza analizelor de laborator, comparativ cu informațiile înscrise în autorizația de antrepozit fiscal.

(5) Atunci când în urma verificării rezultă o altă încadrare tarifară și/sau un alt nivel de acciză, autoritatea vamală va înștiința Comisia de autorizare pentru modificarea corespunzătoare a elementelor din autorizația de antrepozit fiscal, respectiv cea de antrepozitar autorizat”.

În temeiul prevederilor legale citate mai sus se reține că autorizația emisă de Ministerul Finanțelor Publice reprezintă actul administrativ de autoritate individuală care produce efecte juridice de la data prevăzută în conținutul ei, respectiv agentul economic poate produce sortimentele de produse accizabile menționate în autorizație.

În contextul dispozițiilor HG nr.1579/2007 antrepozitarii autorizați la data intrării în vigoare a noilor dispoziții legale aveau obligația de a obține încadrarea tarifară a produselor finite de la Autoritatea Națională a Vămirilor.

Sanctiunea pentru neconformarea față de aceste dispoziții normative a fost prevăzută în mod expres la pct.67 din Hotărârea Guvernului nr.1618/2008, mai sus explicitat , respectiv revocarea autorizației de antrepozit fiscal.

Prin raportul de inspecție fiscală contestat, organele de control vamal au făcut mențiunea că « la data începerii inspecției fiscale SC .X. .X. SRL nu deținea nicio încadrare tarifară pentru -produsele intermediare – aflate în fabricație, deși formal, acestea au făcut obiectul unei corespondențe voluminoase cu autoritățile în domeniu ».

Față de această situație organul de soluționare concluzionează că organele de control vamal aveau dreptul să stabilească accize în sarcina societății corespunzător încadrării «produselor intermediare» în categoria «băuturi spirtoase» numai în situația în care ar fi constatată că societatea nu a respectat rețetele de fabricație depuse la momentul solicitării autorizației de antrepozit fiscal, respectiv în situația în care ar fi produs altceva decât produsul finit pentru care deținea autorizația.

Organul de soluționare nu-și poate însuși afirmația organului de control vamal potrivit căruia societatea avea obligația de a obține încadrarea pe poziții și coduri tarifare a produselor accizabile finite într-un anumit termen

Întrucât potrivit competențelor acestea aveau obligația să verifice dacă societatea s-a conformat întocmai dispozițiilor pct.66 și pct.67 din Hotărârea Guvernului nr.1579/2007, în sensul depunerii la organul vamal a tuturor documentelor prevăzute de legiuitor, iar în situația în care operatorul economic nu s-a conformat acestora exista posibilitatea aplicării prevederilor Hotărârii Guvernului nr.1618/2008, cum de altfel s-a pronunțat și Autoritatea Națională a Vămirilor – Direcția Supraveghere , Accize și Operațiuni Vamale nr..X./SIFPA/11.01.2010, invocată și prin raportul de inspecție fiscală.

În condițiile în care organul de soluționare nu se poate substitui organului de control vamal cu privire la analizarea produselor finite obținute de contestatoare din punct de vedere al parametrilor fizico-chimici, se va face în cauză aplicațiunea dispozițiilor art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală în sensul desființării Deciziei de impunere nr..X./06.04.2010, emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat în data de 04.06.2010 pentru suma totală de .X. lei reprezentând accize pentru alcoolul etilic în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei, urmând ca organul de inspecție să reanalizeze cauza, pentru aceeași perioadă și aceleași obligații bugetare avute în vedere prin actul desființat în conformitate cu dispozițiile legale reținute în cuprinsul prezentei decizii.

Stabilirea de obligații bugetare suplimentare de plată, reprezentând accize pentru alcool etilic a condus la modificarea bazei impozabile pentru TVA. În consecință, în temeiul prevederilor art.137 alin.2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicată cu modificările și completările ulterioare și al art.363 alin.1) lit.b) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează TVA și contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate pentru băuturile alcoolice din producția internă. Astfel, prin Decizia de impunere nr..X./16.08.2010, emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat în data de 16.08.2010 organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează și suma totală de .X. lei din care TVA în sumă de .X. lei, contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate pentru băuturile alcoolice din producția internă în sumă de .X. lei precum și majorări de întârziere aferente în sumă totală de .X. lei.

Având în vedere că Decizia de impunere nr..X./04.06.2010, prin care s-au stabilit obligații suplimentare de plată cu titlu de accize și care au condus la modificarea bazei de impunere pentru TVA, respectiv bazei de calcul pentru contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate a fost desființată,

în conformitate cu principiul de drept accesoriul urmează principalul, se va desființa și Decizia de impunere nr..X./16.08.2010.

Urmează ca organele competente să reanalizeze cuantumul acestor obligații în funcție de diferența de accize ce va fi stabilită de organele vamale competente.

2. Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând accize pentru alcool etilic în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei,

cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală se poate pronunța pe fond asupra acestor capete de cerere în condițiile în care contestația nu este motivată.

În fapt, prin Decizia de impunere nr..X./04.06.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./04.06.2010, organele de inspecție fiscală au stabilit obligații suplimentare de plată în sarcina societății sumă totală de .X. lei.

Prin contestația formulată societatea nu și-a motivat capetele de cerere pentru suma totală de .X. lei reprezentând accize pentru alcool etilic și majorări de întârziere aferente, motivele invocate de societate vizând numai sumele analizate la capitolul precedent.

În drept, art.206 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedura fiscală prevede :

"Forma și conținutul contestației :

Contestația se formulează în scris și va cuprinde : [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;"

iar pct.12.1 lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată stipulează "

"Contestația poate fi respinsă ca : [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]"

Având în vedere cele reținute mai sus, faptul că societatea nu aduce nici un argument cu privire la cuantumul debitului stabilit suplimentar de plată și

a accesoriilor aferente care să fie justificat cu documente și motivat pe baza de dispoziție legală prin care sa combata constatările organelor de inspecție fiscală, data de la care au fost calculate accesoriile, numărul de zile de întârziere, urmează a se respinge ca nemotivată contestația pentru acest capăt de cerere.

3. Referitor la solicitarea de suspendare a executării actului administrativ atacat, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere în condițiile în care solicitarea de suspendare a executării actului administrative fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin contestația formulată SC .X. .X. SA a solicitat suspendarea executării Deciziei de impunere nr..X./16.08.2010.

În drept, potrivit art.215 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală

“(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

*(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul **Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004**, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, [...].”*

De asemenea, la art.14 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 se precizează :

„Suspendarea executării actului

*(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile **art. 7**, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.*

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea SC .X. .X. SA de suspendare a executării Deciziei de impunere nr..X./16.08.2010 intră sub incidența prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nu se poate investi cu soluționarea cererii neavând competența materială, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii precum și în temeiul art.216 alin.1) și alin.3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de SC .X. .X. SA pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând :

- .X. lei accize pentru alcool etilic,
- .X. lei majorari de intarziere aferente.

2. Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr..X./04.06.2010 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. – Serviciul de inspecție fiscală și control ulterior în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./04.06.2010 și a Deciziei de impunere nr..X./16.08.2010 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X., în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./16.08.2010 pentru suma totală de **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei accize pentru alcool etilic,
- .X. lei majorari de intarziere aferente,
- .X. lei TVA,
- .X. lei majorări de întârzuere aferente,
- .X. lei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate,
- .X. lei majorări de întârziere aferente,

urmând ca organele competente să procedeze la o nouă verificare pe aceeași perioadă și pentru aceleași obligații bugetare ținând cont de prevederile legale aplicabile în spetă precum și de cele precizate prin prezenta decizie.

3. Constatarea necompetenței materiale a Direcției generale de soluționare a contestațiilor privind rezolvarea cererii de suspendare a executării Deciziei de impunere nr..X./16.08.2010.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel X .X. sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X